

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Iosip Andrei în numele condamnatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

Golubenco Veaceslav Alexandru, născut la 30 octombrie 1977, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Ginta Latină 5/2, ap. 29.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.08.2014 – 11.11.2015;

Instanța de recurs: 03.12.2015 – 12.01.2016;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Golubenco Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 350 (trei sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 7000 (șapte mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Golubenco Veaceslav, la 22 iunie 2014, aproximativ la ora 23:05, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, ignorând cerințele prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conducând automobilul model „Honda CRV”, n/î K AR 744, pe traseul Chișinău - Vadul lui Vodă, în regiunea s. Budești, mun. Chișinău, a fost stopat pentru verificarea stării conducătorului și actelor pe automobil de către agentul constatator, inspectorul INP a IGP al MAI Cebanu Igor.

În procesul verificării actelor, inspectorul de poliție, suspectându-l pe șoferul Golubenco Veaceslav că se află în stare de ebrietate alcoolică, pentru confirmarea și aprecierea stării de ebrietate l-a condus pe acesta la medicul narcolog din cadrul Dispensarului Republican de Narcologie pentru a fi supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, unde în urma examinării medicale conform procesului - verbal nr. 3860 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 23 iunie 2014, la Golubenco Veaceslav s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,52 mg/l și concentrația de alcool în sânge de 1,10 g/l, indici care conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal și

Hotărârii Guvernului R. Moldova nr. 296 din 16 aprilie 2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei” se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Inculpatul, a contestat sentința cu recurs, solicitând casarea acesteia și emiterea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea recursului, inculpatul a invocat dezacordul cu hotărârea menționată, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării, din motiv că prima instanță a pus la baza pronunțării sentinței de condamnare probele acuzării, fără a verifica legalitatea acestora, or, potrivit prevederilor art. 94 Cod penal, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate instanței și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute, de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală.

În opinia inculpatului, prin admiterea și anexarea la materialele cauzei a probelor obținute de o persoană neîmputernicită, a fost lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016, a fost respins recursul ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de recurs a menționat, că inculpatul atât la urmărirea penală, cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, a recunoscut integral vinovăția privind infracțiunea incriminată și se căiește sincer de cele săvârșite, prin scris autentic recunoscând faptele descrise în rechizitoriu, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

4.2. Astfel, instanța de recurs a conchis, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia că inculpatul Golubenco Veaceslav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, vinovăția căruia se dovedește prin declarațiile martorului Cebanu Igor, prin raportul agentului constatat cu privire la înregistrarea și evidența sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni întocmit la 23 iunie 2014 de către inspectorul INP a IGP al MAI, Cebanu Igor în privința lui Golubenco Veaceslav, conform căruia acesta conducea automobilul model „Honda CRV”, n/î K AR 744, fiind suspectat în consum de alcool (f. d. 7); procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 22 iunie 2016, întocmit de către inspectorul INP a IGP al MAI Cebanu Igor în privința lui Golubenco Veaceslav (f. d. 10); procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 23 iunie 2014 (f. d. 11); actul de constatare nr. 00410 din 23 iunie 2014, întocmit de către inspectorul INP a IGP al MAI, Cebanu Igor în privința lui Golubenco Veaceslav, conform căruia acesta conducea automobilul model „Honda CRV”, n/î K AR 744, fiind în stare de ebrietate (f. d. 13); procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 3860 din 23 iunie 2014, conform căruia în cadrul examinării cet. Golubenco Veaceslav s-a stabilit concluzia: stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat (f. d. 14).

Prin urmare, instanța de recurs a conchis, că prima instanță, în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, a apreciat corect probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, just ajungând la concluzia, că infracțiunea săvârșită de inculpatul Golubenco Veaceslav se circumscrie prevederilor art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Cu referire la argumentul recurentului și al apărătorului său precum că, procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 3860 din 23 iunie 2014 (f. d. 14) a fost obținut și anexat la materialele cauzei de către o persoană care nu avea dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, instanța de recurs a menționat, că potrivit procesului-verbal din 12 august 2014, de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală (f. d. 38), după luarea cunoștinței cu materialele acumulate în cadrul urmăririi penale, ultimii nu au invocat încălcarea cărorva acte procedurale.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de recurs a menționat, că pedeapsa aplicată de prima instanță este legală și proporțională faptelor săvârșite, fiind just luate în considerație circumstanțele atenuante: recunoașterea vinei și căința sinceră, gravitatea infracțiunii care face parte din categoria infracțiunilor ușoare, faptul că anterior inculpatul nu a fost tras la răspundere penală, lipsa circumstanțelor agravante.

5. Avocatul Iosip Andrei, în numele condamnatului a declarat recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor judecătorești adoptate cu remiterea cauzei la rejudecare, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului avocatul argumentează, că prima instanță și instanța de recurs au examinat cauza unilateral, fără a da apreciere obiectivă probelor acumulate, fapt prin care condamnatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În susținerea acestei opinii apărarea menționează, că vinovăția condamnatului a fost stabilită în temeiul procesului-verbal nr. 3860 din 23 iunie 2014, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, probă care a fost obținută și anexată la materialele cauzei penale de către o persoană care nu avea dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală.

Subliniază apărarea, că procesul-verbal nr. 3860 din 23 iunie 2014, a fost emis anterior intentării procesului penal, însă la dosar lipsește actul prin care această probă a fost ridicată și anexată la cauza penală, precum și nu este identificată persoana care a efectuat aceste acțiuni procesuale.

În opinia recurentului, concluzia instanței de recurs cu privire la faptul, că nulitatea actelor procedurale urma a fi invocată până la terminarea urmăririi penale, este una eronată, deoarece contravine prevederilor art. 251 alin. (3) Cod de procedură penală.

Subsidiar, relevă avocatul, că atât prima instanță cât și instanța de recurs au stabilit vinovăția condamnatului în baza declarațiilor martorului Cebanu Igor, care activează în calitate de inspector de patrulare rutieră a INP a IGP al MAI, însă declarațiile acestuia nu pot fi luate în considerație, deoarece contravin recomandării nr. 72 a Curții Supreme de Justiție a R. Moldova, „Cu privire la recunoașterea colegului de serviciu al agentului constator în calitate de martor în procedura contravențională”.

6. Procurorul, a prezentat referință în privința recursului în anulare declarat de apărare, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil, deoarece din analiza materialelor cauzei și a hotărârilor judecătorești contestate, nu a fost constatat viciu fundamental sau grave erori de drept, care ar afecta legalitatea hotărârilor judecătorești irevocabile și ar constitui temei de intervenire în procedura precedentă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Potrivit art. art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În textul art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia.

Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

După cum rezultă din actele și lucrările dosarului, cauza penală în privința lui Golubenco Veaceslav a fost examinată conform procedurii simplificate, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel că, inculpatul în prima instanță, prin scris autentic a recunoscut faptele descrise în rechizitoriu, solicitând ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015, a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, iar prin decizia din 12 ianuarie 2016, a fost respins ca nefondat, recursul cu menținerea sentinței.

Hotărârea în cauză a devenit irevocabilă din momentul pronunțării.

Depunând recurs în anulare, partea apărării solicită casarea hotărârilor judecătorești adoptate la caz, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, criticând modalitatea de apreciere a probelor.

Totodată, este cert și faptul că recurentul întru argumentarea cerințelor sale nu a invocat nici un temei din cele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează că, dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare, și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul R. Moldova despre depunerea cererii, iar alineatul (2) al aceluiași articol, prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În același context, instanța de recurs specifică că, hotărârea judecătorească irevocabilă împiedică redeschiderea procesului penal, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția R. Moldova și de alte legi naționale.

Raportând prevederile legale enunțate la textul recursului declarat, Colegiul penal constată că în conținutul acestuia nu au fost invocate circumstanțele considerate a fi un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesuale penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se și argumentarea ilegalității hotărârii contestate, cu indicarea unor erori de drept concrete.

Pe de altă parte, Colegiul penal remarcă că criticele formulate de recurent, au constituit obiect de discuție la judecarea cauzei penale în privința condamnatului în instanța de recurs, la caz fiind adoptată o hotărâre motivată și argumentată, inclusiv și asupra capetelor de cerere invocate de apărare în cererea de recurs în anulare.

Așa fiind, se atestă că recursul în anulare nu întrunește condițiile de formă și de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare declarat de apărare cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica. Aceasta deoarece, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Față de considerentele enumerate, Colegiul penal conchide că, recursul în anulare declarat de avocatul Iosip Andrei în numele condamnatului nu se bazează pe temeiurile prevăzute în alin. (1) art. 453 Cod de procedură penală, și ca urmare se impune inadmisibilitatea acestuia, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

8. În conformitate cu art. art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Iosip Andrei în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui ***Golubenco Veaceslav Alexandru***, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 noiembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev